

L'ALBATROS
Charles Baudelaire

Souvent, pour s'amuser, les hommes d'équipage
Prennent des albatros, vastes oiseaux des mers,
Qui suivent, indolents compagnons de voyage,
Le navire glissant sur les gouffres amers.

A paine les ont-ils déposés sur les planches,
Que ces rois de l'azur, maladroits et honteux,
Laissent piteusement leurs grandes ailes blanches
Comme des avirons traîner à côté d'eux.

Ce voyageur ailé, comme il est gauche et veule!
Lui, naguère si beau, qu'il est comique et laid!
L'un agace son bec avec un brûle-gueule,
L'autre mime, en boitant, l'infirme qui volait!

Le Poète est semblable au prince des nuées
Qui hante la tempête et se rit de l'archer;
Exilé sur le sol au milieu des huées,
Ses ailes de géant l'empêchent de marcher.

АЛБАТРОСЪТ
Шарл Бодлер

Моряците на път понявга за забава
Улавят албагрос – огромен бял гигант,
От птичите ята, които с мощ стремглава
Пред кораба летят над злия океан.

Докоснал се едва до влажната палуба,
Той губи своя чар на властелин и бог
И като жалка твар със непохватност груба
Се спъва изтощен при всеки смешен скок.

О, колко е злочест сред хората всевластни –
Красавец преди миг, сега е грозен шут,
Един моряк жесток с лулата си го дразни,
А друг със него в такт накуцва като луд.

С подобна участ е на този свят Поета –
В ефира цар признат, но само там, уви!
Когато го свалят върху твърдта проклета,
Големите криле му пречат да върви.

/Превод от френски на Стефан К. Робев/

THE ALBATROSS

Ch. Baudelaire

Sometimes, for fun, the sailors catch giant albatross
Among the birds that follow the ship in her long way,
They fly fast to and fro, the waves of sea across,
In effortless endeavour and search for food and pray.

But scarcely touching down the wetted planks on board
The huge bird loses forces and looks extremely weak,
His power is no more, he is no more a lord –
Enslaved by mean shipmates, he is deprived and sick.

Unbeaten master ever, now he endures the jokes
Of cruel human creatures without soul and heart!
One tries to imitate him with jerky steps, and mocks,
Another with a hot pipe attempts his bill to hurt.

The Poet during his life is just so princely crowned,
He owns all the heaven and every thunder stroke,
However when he is put down on the ground,
His wings – so big and mighty, allow him not to walk.

(Translated from French by Stefan K. Robev)